

KOGERKERKGEMEENTE

ZONDAG CANTATE 3 MEI 2026

Voorganger: ds. Hanna van Dorssen

Organist: Milton Webber

Ouderling: Coby Houthuijse

Diaken: Dittie Veersma

In deze viering wordt Aria van Buuren bevestigd als diaken
We nemen afscheid van de diakenen Hennie Roode en Dittie Veersma

Orgelmuziek

Welkom

Kaars van verbinding

Stilte

Drempelgebed

Aanvangslied: 'De vreugde voert ons naar dit huis', 280 couplet 1, 2, 3 en 4

Bemoediging

Ouderling: Onze hulp is in de Naam van de Ene,

Allen: de Heer van hemel en aarde.

Ouderling: Eeuwige, onze God,

keer U om naar ons toe,

Allen: en doe ons leven met hart en ziel

Aanvangslied: 'De vreugde voert ons naar dit huis', 280 couplet 5, 6 en 7

Kyrië: we beantwoorden het Kyrië met lied 270a, steeds in het Grieks en Nederlands

Laten wij bidden

Goede God,
in deze tijd tussen Pasen en Pinksteren,
waarin het lentegroen uitbundig ontluikt,
de zon schijnt,
en wij ons hier in dit huis kunnen warmen aan elkaars gezelschap,
is er ook kilte en verdriet,
als we denken aan wat de week die komt, bepaalt.

Verdriet om een oorlog, die ruim 80 jaar later nog steeds haar sporen nalaat.

Verdriet bij mensen, die het hebben meegemaakt.

Voor het leven getekend.

Verdriet om de last van de nakomende generaties,
die met zich meedragen wat voorgoed verloren ging.

Verdriet om allen,

die wereldwijd beschadigd zijn door oorlogen en geweld,
hen of hun naasten aangedaan.

Om dit alles bidden wij zingend: lied 270a

Om de haat,

om het onbegrip,

om de uitsluiting,

om alles wat vrede blokkeert in ons denken en doen.

Om dit alles bidden wij zingend: lied 270a

Om alles wat ons doet wankelen en doet wantrouwen,

om de hoop die we nodig hebben,

uw Geest van liefde.

Om ons verlangen te leven in uw licht.

Om dit alles bidden wij zingend: lied 270a

Amen

Gloria: 'Nooit lichter ving de lente aan', lied voor Bevrijdingsdag, 709

Als gloria zingen wij een lied dat is geschreven voor de veertigste viering van Bevrijdingsdag in 1985. De Amsterdamse kerken organiseerden een dienst in de Oude Kerk. Het lied was een opdracht aan dichter Ad den Besten en musicus Willem Vogel.

Bij het schrijven van het lied werd Den Besten geïnspireerd door de preek, die de predikant Heiko Miskotte op 9 mei 1945 hield in de nationale dankdienst in de Nieuwe Kerk in Amsterdam.

Ad den Besten neemt de titel van deze preek, 'Gods vijanden vergaan', over in de slotregel van het eerste couplet, en slaat daarmee een brug van 1945 naar 1985.

Het is een lied over het verleden, maar het raakt tegelijk en misschien wel meer dan ooit aan ons heden.

Afscheid en bevestiging ambtsdragers

V: Hennie en Dittie, jullie hebben je ruim acht jaar ingezet voor de Kogerkerkgemeente als diaken. Op 25 maart 2018 werden jullie samen bevestigd. Vandaag beëindigen jullie dit werk, dat je met hart en ziel hebt gedaan.

Wij wensen dat het je gegeven zal zijn om te genieten van de rust, die je toekomt en we hopen dat je met jouw gaven en talenten de stem van de Eeuwige mag laten klinken binnen en buiten onze gemeenschap op andere manieren.

Wij herinneren elkaar eraan dat je beloofd hebt geheim te zullen houden wat met jou, deze jaren, in vertrouwen is gedeeld.

Wij spreken onze dank uit voor de tijd waarin jij Hennie en jij Dittie, jouw ambt hebt vervuld en waarvan wij nu afscheid nemen.

allen gaan staan

Namens ons allen zeg ik je dank voor de inzet en liefde waarmee je je werk in ons midden hebt gedaan.

allen gaan zitten

Bevestiging ambtsdrager

Als Kogerkerkgemeente
maken wij deel uit van de geschiedenis,
van de wereldwijde gemeente van Jezus Christus.
In zijn naam proberen wij
een helende en bevrijdende gemeenschap te zijn
en het Koninkrijk van God,
door onze woorden en daden,
zichtbaar te maken, dichtbij en ver weg.
Dit geldt voor ieder van ons, wij bekleden allemaal
'het ambt aller gelovigen'.

Samen laten wij iets zien van de veelkleurigheid
van gaven en mogelijkheden in onze gemeente.

Uit het midden van de gemeente
nemen sommigen een speciale verantwoordelijkheid op zich,
een 'ambt', waarin wij hen bevestigen.

Aria van Buuren wordt vanmorgen bevestigd
in het ambt van diaken.

De diakenen komen op voor allen die hulp nodig hebben,
en herinneren de gemeente aan wie geen helper heeft.
Zij bepalen de gemeente
bij haar verantwoordelijkheid in de samenleving.

Belofte en bevestiging

Aria, wil je hier komen staan en antwoord geven op de volgende vragen:

Geloof je dat de heilige Schrift ons is toevertrouwd
als bron van verkondiging en bemoediging
en als leidraad van geloof en leven?

Beloof je trouw je taak te verrichten
met liefde voor de gemeente
en voor alle mensen die de Eeuwige op je weg brengt?

Beloof je geheim te houden wat jou in vertrouwen wordt gezegd?

Antwoord: Ja, dat geloof en beloop ik

Zegenbede met handoplegging

Aria, psalm 84 zingt:

‘De Eeuwige beschermt en koestert al wat leeft.’

Moge jij in jouw ambt van diaken het leven van mensen dichtbij,
en wereldwijd, proberen te beschermen en te koesteren.

En weet je ook zelf beschermd en gekoesterd door de Ene,
die zelfs voor het kleinste musje een woning vindt.

Weet je gedragen door de zegen van de Eeuwige.

Amen

Aanvaarding en verwelkoming

allen gaan staan

Gemeente, dit is uw nieuwe diaken.
Wilt u haar in uw midden ontvangen
en haar helpen om haar ambt te vervullen?
Antwoord: Ja, dat willen wij van harte.

Zingen: ‘Hij die gesproken heeft een woord dat gaat’, lied 362

allen gaan zitten

Psalm van de zondag: Psalm 66 (in een bewerking van Huub Oosterhuis)

Blazers blazen U
violen strijken uw naam.

Gij hebt iets neergezet:
deze aarde, mensen.

Muren van water
doortocht op droge voeten
slaven bevrijden:
groot werk.

Uw ogen gaan over de wereld
wat zien uw ogen?
Ik wankelde, jij greep me vast.
Staan, rechtop, leven, zei je
je kunt het.

En toen begon het pas goed,
het leven: water en vuur,
wielen snelden mijn hoofd over,
ik lag in deuken, maar kwam bij.

Dank U, zei ik zacht, nederig – en toen
met overslaande stem:
dank dank genadige

dat je mij gekend hebt
niet hebt afgewezen
de afgrond in.

Gezegend Gij.

Zingen: 'Jij geeft mij vleugels', lied 930 (driemaal)

Uit de Bijbel: Exodus 25:1-9 (oecumenisch leesrooster) (vertaling Huub Oosterhuis)

De Eeuwige sprak tot Mozes en zei:
Spreek tot de kinderen van Israël en zeg
dat zij een gave nemen die voor mij bestemd is.
Allen die van harte geven willen,
neemt van hen een gave die voor mij bestemd is.
En dit zal de mij bestemde gave zijn
die jullie nemen van hen:
goud, zilver, koper
hemelsblauwe, purperrode, karmozijnen wol,
linnen, geitenhaar,
ramshuiden roodgeblakerd, geitenleer,
stammen van de acaciaboorn,
olie voor het licht,
balsems voor de olie van de zalving, g
eurige kruiden voor het reukwerk,
onyxstenen, inzetstenen
voor priestervest en borststuk.

Zij maken mij een heiligdom,
ik zal wonen in hun midden.
En zo, zoals ik het jou laat zien,
het bouwplan van de Woning
en de modellen van al zijn dingen,
zo zult gij het maken.

Zingen: Psalm 84: couplet 1, 2 en 3

Overweging

De mus, de zwaluw vindt een woning.

Haar jongen zijn in veiligheid.

Mij is een schuilplaats toebereid

in het paleis van U, mijn koning.

Enkele dichtregels uit psalm 84.

Al eeuwenlang gaat deze poëzie met mensen mee.

Ook met Aria.

Het is één van haar meest geliefde psalmen.

Schuilen bij de Eeuwige.

In het huis waar de Eeuwige zijn Naam heeft laten wonen bij de mensen.

Dit is zo'n huis.

Deze kerk.

De Kogerkerk.

Wij zijn er thuis.

En generaties voor ons waren er thuis.

Dit huis waar nog de wolk gebeden hangt

van wie zijn voorgegaan.

In het verhaal uit Exodus horen we over zo'n huis in aanbouw.

Een huis dat zal bestaan uit allerlei bijzondere kleurrijke gaven, die

mensen meebrengen.

Het is een draagbaar huis, dat met mensen meegaat op hun levensweg.

Bedoeld om Gods aanwezigheid onder de mensen op steeds nieuwe

plekken zichtbaar te maken.

Dat draagbare karakter van het huis laat zien dat de Eeuwige zich niet laat vastleggen.

Niet laat vastpinnen op maar één plek.

De Eeuwige kun je niet claimen.

Alleen als wij zijn woorden proberen waar te maken, woont God bij de mensen.

En dat is nooit vanzelfsprekend.

De Eeuwige zegt tegen Mozes:

‘Zij maken mij een heiligdom,
ik zal wonen in hun midden.’

Letterlijk staat er:

‘Zij maken mij een heiligdom, zodat ik *in hen* kan wonen’.

Joodse mystici merkten dat op.

Voor hen werd hiermee duidelijk dat God in de bouwers zelf aanwezig is.
Dat God niet te vinden is op een fysieke plaats, maar in het menselijk hart.

De mystici zeiden het zo:

Het huis, het heiligdom, dat de mensen bouwen,
is niet een plek waar het bestaan van God meer geconcentreerd is dan ergens anders.

Nee, dat huis heeft als belangrijkste doel het openen van onze harten voor de Ene.

De Ene, die in dat huis ter sprake komt in liederen en verhalen.

De essentie van het heiligdom, van een Godshuis,
is dus dat het een plek is waar wij opengaan voor God.

De fysieke plek, het gebouw zelf, is,
- hoe verknocht we er ook mee zijn -
niet het allerbelangrijkste.

Het gebouw helpt met zijn schoonheid, zijn geschiedenis, zijn symboliek,
natuurlijk wel om ons hart te openen voor de Eeuwige.

Maar uiteindelijk God kan overal gevonden worden.

God is overal waar zijn Naam wordt waargemaakt.

Waar goedheid, liefde en solidariteit wonen, daar is God.

Ubi caritas en amor, ubi caritas, Deus ibi est.

Het draagbare huis dat ons hart opent voor de liefde van de Eeuwige,
en voor alles waar de Eeuwige voor staat,
samengevat in de tien woorden, die in dat huis worden bewaard,
dat huis wordt opvallend genoeg gemaakt van gaven.

Vrijwillige gaven.

En wat voor gaven.

Mooi, kostbaar, veelkleurig, en bijzonder.

‘Allen die van harte geven willen,
neemt van hen een gave die voor mij bestemd is.’

Zo spreekt de Eeuwige.

En daar zit geen enkele verplichting aan vast.
Het zijn vrijwillige donaties.
Je kunt in alle vrijheid bijdragen naar jouw vermogen.
Het hoeft niet.
Het mag.
De Eeuwige legt geen juk op je schouders.
Er is geen dienstplicht als het gaat om het huis van de Eeuwige.
Want het volk is bevrijd uit de slavernij.

Dat is het hart van het hele project, van de bouw van dat huis.
Herinnerd te worden aan hoe je bent bedoeld: geen slaaf,
maar een vrij mens, geliefd in Gods ogen.

In de woorden van Psalm 66.

Gij hebt iets neergezet:
deze aarde, mensen.

Muren van water
doortocht op droge voeten
slaven bevrijden:
groot werk.

Het is dus niet toevallig, maar juist heel wezenlijk dat het eerste
Godshuis – klein, kwetsbaar, draagbaar – wordt gebouwd met vrijwillige
bijdragen en zonder dwang.

En zo proberen ook wij kerk te zijn.
In een gebouw dat ons hart opent.
Dat de medemenselijkheid voorop stelt.
Dat een inkijkje in de hemel op aarde geeft.
Dat onze solidariteit aanwakkert met wie geen helper heeft ver weg of
dichtbij.
Dat het omzien naar elkaar handen en voeten geeft.
Dat ons tot bevrijde mensen maakt.

Op vrijwillige basis.
Met vrijwillige bijdragen, gaven, kennis en kunde.

En het is niet de bedoeling dat onze gaven veranderen in een loden last.
Daarover gaan we straks na de lunch met elkaar in gesprek.

Want uiteindelijk woont God niet in huizen van hout en steen.
Hoe zielsveel we ook van zo'n gebouw houden en hoe nodig wij het ook hebben bij het zoeken naar Gods aanwezigheid.

God woont in de hoofden, zielen en harten, van bevrijde mensen.

Moge het zo zijn.

Orgelmuziek

Mededelingen en collecten met orgelmuziek

Voorbeden en stil gebed

Gebeden: afgewisseld met 'Neem mijn aan zoals ik ben', lied 833

Laten wij bidden

Eeuwige, wij danken U omdat U te vinden bent in ons mensen,
en wij zelf vindplaats van U kunnen zijn.

Eeuwige, leef in mij.
Daarom zingen wij ...

Eeuwige, wij danken U voor alle vrijwillige gaven van de mensen,
die voor deze vindplaats van U, deze kerk, zorgen.

Pp wat voor manier dan ook.
Met hart en ziel.

Eeuwige, leef in ons.
Daarom zingen wij ...

Eeuwige, wij danken U voor alle inzet voor de wereld direct om ons heen
en wereldwijd, waarin onze diakenen ons voorgaan.

Eeuwige, leef door ons.
Daarom zingen wij ...

Stil gebed

In stilte laten wij ons hart spreken,
en overdenken voor Uw aangezicht wat ons bezig houdt.
Wij vragen U wees bij Rosalien, die gevraagd heeft om voor haar te
bidden.
Wij gedenken:
de zieken in ons midden,
en zij die een geliefde verloren.

Onze Vader: gezongen 369b

Samen met alle mensen,
die proberen te gaan in het voetspoor van Jezus,
zingen wij het gebed dat hij met ons deelde.

Slotlied: 'Komen ooit voeten gevleugeld'

Zegen

Moge de liefde van de Eeuwige ons omgeven.
Moge de trouw van de Eeuwige ons dragen.
En moge vreugde en vrede ons hart vervullen
bij al ons streven
om God en mensen van dienst te zijn.

Amen (gezongen)

Zingen: Omdat we in de week die komt Bevrijdingsdag vieren zingen we
van het 'Wilhelmus', lied 708, couplet 6

Willen jullie weer gaan zitten

Ontmoeting met koffie en thee

Zegenbede met handoplegging

Aria, psalm 84 zingt:

‘De Eeuwige beschermt en koestert al wat leeft.’

Moge jij in jouw ambt van diaken het leven van mensen dichtbij,
en wereldwijd, proberen te beschermen en te koesteren.

En weet je ook zelf beschermd en gekoesterd door de Ene,
die zelfs voor het kleinste musje een woning vindt.

Weet je gedragen door de zegen van de Eeuwige.

Amen